

ПРОТОКОЛ

№ 1036

гр. Пазарджик, 04.07.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година
в следния състав:

Председател: КАПКА Ж. ВРАЖИЛОВА

при участието на секретаря Ива Чавдарова

Сложи за разглеждане докладваното от КАПКА Ж. ВРАЖИЛОВА

Наказателно дело частен характер № 20235220200391 по описа за 2023
година.

На именното повикване в 13:38 часа се явиха:

Частният тъжител Е. Й. Е., редовно уведомена от предходното съдебно
заседание- се явява лично и с повереника си адв.А. Т., редовно
упълномощена.

Подсъдимият М. Н. Д., нередовно призован – не се явява.

В залата се явява адв.Г. Б., опред. от АК– Пазарджик да осъществи
защита на подсъдимия в настоящото производство.

СЪДЪТ: До настоящия момент подсъдимият не е бил намерен на нито
един от известните му в страната адреси, поради което е бил обявен за ОДИ.
Поради това подсъдимият не е получил препис от частната тъжба и
допълнението към нея. В тази връзка и с оглед гарантиране правото на защита
на подсъдимия при евентуално протичане на производството в негово
отсъствие, съдът намира за необходимо на същия да бъде осигурен служебен
защитник, който да гарантира спазването на неговите права в настоящото
производство.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И

НАЗНАЧАВА за служебен защитник на подсъдимия М. Н. Д. – адв.Г. Б.,

опредЕ. от ПАК.

АДВ. Б.: Аз успях да се запозная подробно с материалите по делото и съм наясно с неговия предмет и с доказателствата и няма да правя възражение за отлагане на делото. При положение, че продължителното издирване на подсъдимия не дава положителен резултат, предвид висшия интерес на детето и необходимостта да общува и с майка си, а и разбира се, законовата необходимост да се спазват съдебните решения, считам, че делото може да се гледа в отсъствие на подсъдимия и в мое присъствие.

АДВ. Т.: След становището на защитника аз считам, че не е налице процесуална пречка за даване ход на делото. Считам, че са налице предпоставки за гледане на делото в отсъствие на подсъдимия.

СЪДЪТ намира, че не е налице процесуална пречка за даване ход на делото и то в отсъствието на подсъдимия. Престъплението, за което е повдигнато обвинението с частната тъжба не е тежко, в същото време присъствието на подсъдимия не е необходимо за разкриване на обективната истина, местоживеенето му в страната не е известно и след щателно издирване лицето не е било установено. В този смисъл и доколкото на подсъдимия е осигурен служебен защитник, който да съблюдава неговите права, съдът намира, че са налице предпоставките на чл.269 ал.3 т.2 от НПК за задочно разглеждане на делото.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО
В ОТСЪСТВИЕ НА ПОДС.М. Д..

ДОКЛАДВА СЕ инкорпорирания в частната тъжба граждански иск, предявен от Е. Й. Е. против подсъдимия М. Н. Д., на основание чл.45 от ЗЗД, за сумата от 10 000 лв., представляваща обезщетение за причинените с престъплението по чл.182 ал.2 от НК неимуществени вреди, изразяващи се в силни болки и страдания, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането – 17.11.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

АДВ. Т.: Поддържахме гражданския иск, както е предявен.

АДВ. Б.: Считам, че гражданският иск е своевременно предявен и следва да бъде приет.

СЪДЪТ намира, че гражданският иск е своевременно и надлежно предявен в съответствие с изискванията на процесуалния закон, но приемането му за съвместно разглеждане в наказателния процес ще затрудни разкриването на обективната истина и ще стане причина за отлагане на делото, предвид неговия размер, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И

НЕ ПРИЕМА за съвместно разглеждане в наказателния процес предявения от Е. Й. Е. против подсъдимия М. Н. Д. граждански за сумата от 10 000 лв., представляваща обезщетение за причинените с престъплението неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането – 17.11.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

АДВ. Т.: Правя уточнение, че престъплението по чл.182 ал.2 НК, за което е повдигнато обвинението с тъжбата, е продължено, а не продължавано по смисъла на чл.26 ал.1 от НК. Започнало е на 17.11.2022г. и до настоящия момент детето не е върнато, т.е. престъплението и до настоящия момент продължава да се извършва.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВАТ СЕ основанията за образуване на съдебното производство.

Съдебното производство е образувано по частна тъжба на Е. Й. Е. против подсъдимия М. Н. Д. за престъпление по чл.182 ал.2 от НК.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на повереника на частния тъжител да изложи допълнителни обстоятелства във връзка с тъжбата.

АДВ. Т.: Няма да излагам други допълнителни обстоятелства освен описаните в тъжбата. Поддържам уточнението, че престъплението е продължено, а не продължавано по смисъла на чл.26 ал.1 от НК. Започнало е на 17.11.2022г. и до настоящия момент детето не е върнато, т.е. престъплението и до настоящия момент продължава да се извършва.

АДВ.Б.: Оспорвам тъжбата.

АДВ. Т.: Представям и моля да приемете разписка за върнати вещи на майката от 09.03.2023г., а именно- международен паспорт на детето. Представям и копие от международния паспорт на детето, както и постановление за прекратяване на ДП от РП-Варна. В същото се описва опита за преминаване на границата на бащата с детето и връщането на паспорта. Видно от представеното удостоверение, детето е напуснало границата на страната с нов паспорт. От справката, приложена по делото, е видно, че номерът на паспорта е друг и това очевидно е нов документ, който подсъдимият е извадил с голяма вероятност с твърдение, че е загубен международният паспорт на детето. Старият паспорт се намира у тъжителката. Това го представяме, с оглед личността на подсъдимия. Детето е с българско и английско гражданство. Тези заверени копия на паспорта, вкл. две страници от него, които представям в днешното съдебно заседание, представляват част от английския паспорт на детето, който и до настоящия момент стои при майката. Той е отнет на летището от Гранична полиция във Варна от бащата при първия опит той да изкара детето извън граница без съгласието на майката. Предвид събраната по делото информация, очевидно този път бащата е извел детето с друг английски паспорт, като сме сезирали Прокуратурата в Англия за това. Нямаме представа как е бил издаден другият паспорт без съгласието на майката. С представената разписка за върнати вещи е бил върнат на майката въпросният паспорт, който представяме. Представяме Постановление за прекратяване на ДП е от 24.04.2023г. на РП-Варна, постановено по ДП № 17/2022г. по описа на ГПУ Летище - Варна във връзка с обстоятелствената част на тъжбата. В постановлението е описано какво се случва на летището- фактологията, по която бащата се е опитал първия път да

изведе детето, още юли месец миналата година, когато детето е задържано на Летище - Варна.

АДВ. Б.: Да се приемат.

СЪДЪТ намира, че представените документи са относими към предмета на делото и ще допринесат за правилното му решаване, поради което същите следва да се приемат като писмени доказателства.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото: Постановление за прекратяване на ДП на РП-Варна, разписка за върнати вещи от 09.03.2023г. и копие от страници на международен английски паспорт на М. Н. Д..

АДВ. Т.: Водим двама свидетели, като с тъжбата сме поискали четирима да бъдат допуснати. Ако е необходимо след разпита на тези свидетели, тогава е разумно да се обсъждат и другите двама. Свидетелите, които водим, са М. В. Е. и А. П. П., които моля да допуснете до разпит. С тях ще установяваме уговорката за вземане на детето на 13-ти ноември и връщането на 17-ти ноември, което не се е случило, т.е. неизпълнението на съдебното решение. Едната свидетелка е майка на тъжителката, а другият свидетел е съжител на тъжителката. Те са запознати с фактическата обстановка и детайли от нея.

АДВ. Б.: Не възразявам.

СЪДЪТ намира, че следва да допусне до разпит при режим на довеждане поисканите от повереника на частния тъжител двама свидетели, предвид посочените обстоятелство, които ще бъдат установявани с техните показания, които биха били от значение за правилното решаване на делото.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ДОПУСКА до разпит в качеството на свидетели по делото М. В. Е. и А. П. П..

В залата влиза свидетелят М. Е..

Сне се самоличността на свидетеля, както следва:

М. В. Е. – родена на ****г. в гр.София, живуща в с.Огняново, обл.Пазарджик, ****, българка, българска гражданка, разведена, работеща в „Костал“ гр.Пазарджик, със средно образование, неосъждана, ЕГН: *****, без родство с подсъдимия и майка на частния тъжител.

Свидетелят предупреден за отговорността по чл.290 от НК.

Пристъпи се към разпит на свидетеля М. Е.:

СВ. Е.: Живея в една къща с дъщеря ми Е. в с.Огняново. От доста години живеем заедно. Дъщеря ми има едно дете, което се казва М. и по-голяма дъщеря- В.. Двете деца са от различни бащи. М. е от М. Д.. Е. и М. в началото живееха у тях в гр.Средец, след това подписаха брак във Великобритания- след като се роди детето. М. и дъщеря ми се събраха да живеят заедно една година преди да се роди М.. М. се роди през 2015 година. М., понеже е от Средец, те живееха там кратко време, след което заминаха за Великобритания, при майката на М.. Те заминаха преди да се роди детето. Не знам в кой град точно. Там работеше майка му на М., Тя е омъжена там. Там се роди и М.. Те се устройоха във Великобритания. Там живяха някъде около 4 години. После решиха, че ще се върнат. Е. и М. там подписаха граждански брак, след като се роди М.. Като се върнаха в България, дойдоха при нас в Огняново- в къщата при мен и моята майка, с която аз живея. Тримата дойдоха при нас. При нас останаха за един месец някъде. Между Е. и мъжа й отношенията са се влошили може би преди да се приберат. От дъщеря ми знам, че докато са били в Англия отношенията им с М. са се развалили. Когато те бяха там, ние не знаехме, че ще се развеждат. Като се върнаха тук, тогава се разведоха. Това беше през 2018 година. Родителските права върху детето ги дадоха на Е., а на бащата определиха режим на свиждане. След като дойдоха при нас за един месец, те после се върнаха пак в Англия. Там стояха около година и после окончателно се върнаха. Когато се върнаха, окончателно тогава се разведоха. След това Е. остана да живее при мен в Огняново без детето, защото М. още по време на делото е напуснал България

заедно с детето и 4 години въобще не сме имали никакъв контакт нито с детето, нито с М.. През 2018 година, по време на развода, той напусна България с детето. Когато съдът постанови решението за развода и че детето се дава на нея, то беше във Великобритания. През 2018 година не знам М. как е напуснал България с детето. Е. не е давала съгласие за това. Детето беше в Бургас с майката, обаче като почнаха развода М. я изгони и задържа детето, като не ѝ го даде въобще повече. По време на развода беше това. М. изгони Е. от жилището им в Бургас и така е задържал детето. След това така и не го върна и замина с него за Англия.

Детето го върна едва през 2022 година, когато М. и М. са дошли тук на почивка в България. Когато тръгва да напуска България и пак да заминава за Великобритания, митническите служби са задържали детето, тъй като Е. беше пусила сигнал до полицията за отвлечането на детето. Това е било през юли месец миналата година. На нея ѝ се обадиха вечерта по телефона от Варна, че детето се намира там на летището, за да отиде да си го вземе. Тогава тя вечерта отиде заедно със съжителя ѝ А. с колата и взеха детето от летището. Така детето дойде при нас. Прибраха се и детето нито ни познаваше, нито нищо. Трудно познало и майката, доколкото разбрах от нея.

М. живее в Англия с друга жена, за която е казвал на детето, че му е майка. Докараха детето при нас в Огняново. Детето го записахме в Огняново заедно със сестра му на училище, за да може по-бързо да се адаптира. Бяха го записали в Пазарджик на частен учител, който да му преподава български език. Детето тръгна на училище и от септември миналата година М. започна да посещава детето всеки ден в училището. След случилото се М. е останал в България. Обаждаха ми се от училището, че идва и притеснява детето и то се разстройва и почва да плаче. Когато М. идваше в училището, аз отивах там, за да мога да успокоявам М., за да не се разстройва повече, защото учителите се чудят какво да правят. На края на месеца, както му е отсъдено от съда, М. има право да взима детето за 5 дни. Той го взе веднъж пред септември месец и го върна. Октомври месец също взе детето и го върна.

Ноември месец 2022г. М. взе детето на 13-ти от Огняново. Е. беше там, когато М. взе детето. Те се бяха разбрали предварително М. да го вземе. Бяха се уговорили да дойде да вземе детето на 13-ти ноември. Е. и М. се бяха уговорили, че детето ще пребивава в България през тези дни, докато е с

бащата, но не знам къде точно. Разговор пред мен не е имало проведен между дъщеря ми и М.. Когато той дойде да вземе детето, тогава разбрах за уговорката между тях двамата. Когато той дойде да вземе детето, аз бях отвън на двора. Те се уговаряха, че на 17-ти ноември в 18ч. трябва да върне детето. М. обеща, че ще го води на училище. 13-ти ноември мисля, че беше почивен ден. Трябваше да върне детето на 17-ти ноември вкъщи. Бащата трябваше през този период между 13-ти и 17-ти ноември да води детето на училище. Те двамата имаха такава уговорка.

Преди 13-ти ноември М. е взимал два пъти детето за по 5 дни. Тези два пъти го е връщал. През останалото време М. също е общувал с детето. Постоянно ходеше в училището. Когато таткото взимаше детето за по 5 дни, не го връщаше навреме. Закъснявал е с по един ден.

След като бащата взе детето на 13-ти ноември дъщеря ми се опита да се свърже с М., но нямаше абсолютно никаква връзка с него, нито пък с М.. Детето на следващия ден трябваше да е на училище. Обажда се класният учител да пита дали М. е болен и защо не е на училище, и аз останах учудена, защото знаехме, че М. трябваше да го заведе на училище, но не го е направил. Дъщерята потърси М. по телефона, но нямаше никаква връзка с него. Аз също звънях три пъти и така продължавахме постоянно да го търсим, но по телефона не ни вдигаше и се притеснихме много. Дъщерята се свързва тогава с полиция и поиска помощ от социалните, от полицията искаше да ѝ помогнат по някакъв начин, но те ѝ казаха, че нищо не могат да направят. Дъщеря ми пусна за издирване М. в Бургас.

На 17-ти ноември М. не върна детето. След този момент детето и майката нямат никакви контакти. Не сме имали връзка нито дъщеря ми, нито аз. Към момента нямаме връзка с детето и не знаем какво се случва с него.

Определеният от съда режим за упражняване на родителските права от страна на бащата нямам точна представа какъв точно е. Знам само, че правата върху детето са дадени на дъщеря ми.

Когато на 13-ти ноември бащата дойде да вземе детето, не е било в рамките на определения от съда режим. Дъщеря ми каза, че са се уговорили по телефона да вземе детето преди датата, която му се пада. Това ми го каза Е.. Така са се уговорили, защото М. бил в отпуска и тогава можел да вземе детето и питал дали ще му разреши по-рано да го вземе. Така са се уговорили

на 13-ти ноември да дойде да вземе детето от Огняново. Бяха се уговорили на 17-ти ноември да върне детето, като се бяха разбрали да празнуват след това рождените дни заедно -на М. и В., и даже М. да присъства.

В залата влиза свидетелят А. П..

Сне се самоличността на свидетеля, както следва:

А. П. П. – роден на ****г. в гр.Пазарджик, живущ гр.Пазарджик, *****, българин, български гражданин, неженен, със средно образование, работещ като настройчик в „Костал“ гр.Пазарджик, неосъждан, ЕГН: *****, без родство с подсъдимия и живеещ на семейни начала с частния тъжител.

Свидетелят предупреден за отговорността по чл.290 от НК.

Пристъпи се към разпит на свидетеля А. П.:

СВ. П.: С Е. сме заедно от септември месец 2019 година. Живеем двамата отскоро у нас, но до 2021 година тя си беше у тях в Огняново, а аз- у нас. През 2021 година към края на годината се събрахме да живеем заедно и в Пазарджик. Всъщност Е. живее в Огняново при майка си, но идва и у нас в Пазарджик. Последната година стои повече у нас, а ходи събота и неделя при майка си. Миналата година стоеше пак у нас повече. Майка ѝ си живее в Огняново.

През 2019 година, когато се събрахме с Е., след 2-3 месеца почна да ми споделя, че е била в болница, а мъжът ѝ я е изгонил при майка ѝ и взел М.. Тогава тя се свързала с полицията в Бургас и пуснаха детето за национално издирване. Това го чух, когато Е. говори по телефона с полицаите. Тя търси детето и в Шотландия- на бившия им адрес. Моли брат ѝ да провери дали детето е там. Брат ѝ не в Шотландия, а в Англия. В полицията в Бургас знам, че е пуснато за национално издирване детето. Говорила е пред мен с полицаия и му представяше документи. Докато един ден звъннаха по телефона, в средата на юли месец миналата година от Летище- Варна и казаха, че М. е там. Ние се облякохме и тръгнахме веднага за Летище- Варна. Отидохме около 4 ч. сутринта. Там казаха, че трябва да видят дали детето ще разпознае майката, иначе ще бъде настанено в социални грижи. Четири часа я държаха. Взехме детето в крайна сметка и се прибрахме. Така детето започна да живее

у нас с Е. в Пазарджик. Ние си живеехме на семейни начала. Детето ходеше и в Огняново да вижда баба си. Това се случва през юли месец миналата година. Детето се прехвърли да живее в Огняново, когато тръгна на училище-септември месец, за да може на Е. майка ѝ да помага. Преди това 2 месеца живях при нас в Пазарджик. След това отиде в Огняново при баба си Е. също отиде с детето в Огняново, а аз започнах да се виждам с тях по-рядко- в петък, събота и неделя, а през другото време съм на работа в Пазарджик.

Бащата на детето М. се казва М. Д.. На следващия ден след като взехме детето през юли месец, докато аз съм бил на работа, Е. дала на М. информация къде живее детето, защото смятала, че е баща и трябва да знае къде е детето, за да го вижда, въпреки че аз не бях съгласен с това нещо. Ние взимаме детето на 17-ти юли, а на 18-ти юли М. спира пред блока и в продължение на три дни стои отпред, качва се, притеснява Е., причаква детето, като излезем стои долу, живееше пред блока. На четвъртия ден отидох в полицията и подадох жалба, че ги притеснява докато съм на работа. Притеснява Е., детето го вижда, травмира се, тръшка се, казва на нея, че не му е майка, че иска да си види тате. М. казвал на детето, че Е. не му е майка и майка му била в Англия. Детето се травмираше. Подадох жалба в полицията. Полицията му наложи забрана да не се качва в блока. Казаха обаче, че може да си ходи отпред пред блока, а само да не се качва.

Знам, че бащата има право да вижда детето 5 дни в края на месеца. Иначе детето си е дадено на майката. След като детето започна да живее при нас, след като си го взехме от Варна, бащата взимаше детето по тази схема и извън схемата. Август месец 2022г. не го е взимал. Взе го два пъти- през септември и октомври месец. Август месец се разбраха да не го взима, че толкова време не е бил при майката. Септември и октомври месец го е взимал за по 5 дни. Връщаше го навреме, но не го водеше на училище. Той трябваше през тези 5 дни да го води на училище, когато е било учебен ден.

На 13-ти ноември трябваше М. да дойде да вземе М. от Огняново в 18 ч. Те се бяха разбрали предварително така по телефона. Аз чух разговора по телефона за тази уговорка. Аз бях до Е., когато говориха- беше на високоговорител. Те се разбраха на 13-ти ноември да вземе детето в присъствието на Е. от Огняново и в четвъртък- след 5 дни да го върне- на 17-ти ноември в 18 ч. на адреса в Огняново. През това време между 13-ти и 17-ти

ноември детето трябваше да ходи на училище. Бяха се разбрали той да води детето на училище и после да си го взима, а на 17-ти ноември да го върне при Е.. Детето учи в Огняново учи. М. не даваше обяснения на Е. къде ще спи детето през това време, на хотели сигурно. Той казваше, че това не е нейна работа. Периодът от 13-ти до 17-ти ноември не е бил част от определена схема за контакт на бащата с детето. Просто М. се помоли, защото тогава му била отпуската от Англия и не можело да го види на края на месеца. Аз също бях там в Огняново, в неделя на 13-ти ноември, когато Е. предаде детето. Там бяха и баба й, и майка й. Тя се обади на М. и той дойде сам. Дойде с лек автомобил „Фолксваген Фокус“ с английска регистрация. Взе детето и каза, че ще го върне в четвъртък на 17-ти ноември. Даже се бяхме разбрали понеже М. има рожден ден на 20-ти ноември- в неделя, да присъства и М. на рождения ден.

М. взе детето към 17ч. на 13-ти ноември. Към 18 ч. Е. му звънна да му каже, защото детето боледува, какви лекарства да взима и по колко пъти. Към 20 ч. тя пита как е детето и той й написа, че е окей. На другия ден на Е. й звъннаха да й кажат, че детето не заведено на училище и тя започна да звъни на М., но нямаше никакъв контакт от понеделник сутринта- 14-ти ноември, когато й казаха, че детето не е на училище.

На 17-ти ноември М. не върна детето, както се бяха уговорили. Ние изчакахме събота и неделя и в понеделник отидохме в полицията да разучи как стоят нещата, за да се пусне детето за издирване. Е. обясни там, че родителските права са дадени на нея. Оттогава Е. няма никакви контакти с детето, нито с М.- нито по телефона, нито по месинджъри. Само получихме от полицията информация, че е изведено детето по сухопътна граница, а как е извел детето, като паспортът е у нея- не се знае.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпили във връзка с изпълнение на протоколно определение от предходното съдебно заседание писмо от ТД на НАП Пловдив- офис Пазарджик; писмо от ОДМВР- Бургас, 5-то РУ с приложения към него; писмо от ОДМВР- Бургас; РУ- Средец с приложения към него и писмо от ОДМВР - Пазарджик.

Страните /поотделно/: Да се приемат.

СЪДЪТ намира, че получената с писмата информация е относима към

предмета на делото и от значение за правилното му решаване, поради което същите ведно с приложенията към тях следва да се приемат като писмени доказателства.

О П Р Е Д Е Л И

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото: писмо от ТД на НАП Пловдив- офис Пазарджик; писмо от ОДМВР- Бургас, 5-то РУ с приложения към него; писмо от ОДМВР- Бургас; РУ- Средец с приложения към него и писмо от ОДМВР - Пазарджик.

СЪДЪТ намира, че следва да приеме като писмени доказателства по делото и приложените към частната тъжба документи.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото заверени копия на: удостоверение за раждане на М. Н. Д., удостоверение за раждане на В. П.а Любенова, Решение № 66/04.07.2019г. по гр.дело № 521/2018г. по описа на РС – Средец, Решение № IV-193/20.08.2020г. по в.гр.дело № 1681/2019г. по описа на ОС – Бургас, Определение № 60797/08.12.2021г. по гр.дело № 4063/2020г. по описа на ВКС, искова молба – л.38-45, удостоверение – л.46, социален доклад за детето М. Н. Д., молба – л.49, декларация – л.50, 3 бр. постановления за отказ да се образува ДП, изпълнителен лист, разписка за предаване на дете, молба от Е. Е. – л.56, уведомително писмо от РУ – Пазарджик до Е. Е., удостоверение за задгранични пътувания, удостоверение и уведомително писмо от ОУ „Отец Паисий“ с.Огняново, лист за преглед на пациент, допълнителен лист към лист за преглед на пациент, рецепта, ксерокопие на лична карта на Е. Е., молба – л.69.

СЪДЪТ намира, че с оглед правилното решаване на делото следва да се изиска справка от РС - Бургас относно това дали и кога е връчено на М. Н. Д., ЕГН: *****, Решение № IV-193/20.08.2020г. постановено по в.гр.д. № 1681/2019г. на ОС - Бургас, гражданско отделение, IV въззивен граждански състав.

Ще следва също така да се изиска справка от ОДМВР- Пазарджик за

задграничните пътувания на М. Н. Д., ЕГН: ***** за периода от момента на раждане на детето до настоящия момент.

Също така, ще следва служебно по делото да се изиска изготвянето на справка за съдимост за лицето М. Н. Д., ЕГН: *****, както и да се възложи на ОДМВР- Бургас, РУ - Средец изготвянето на характеристична справка за същото лице.

Съдът намира, че с оглед установяване на обективната истина по делото, следва служебно да изиска от Отдел „Закрила на детето“ към Дирекция „Социално подпомагане“- Пазарджик заверени копия от всички налични социални доклади по отношение на детето М. Н. Д., ЕГН: *****, както и да се изготви и представи за следващото съдебно заседание социален доклад относно полаганите за детето М. Н. Д. грижи от двамата родители, като в същия изрично да бъде отразено дали родителите спазват влязло в сила Решение № IV-193/20.08.2020г. постановено по в.гр.д. № 1681/2019г. на ОС - Бургас, гражданско отделение, IV въззивен граждански състав относно упражняването на родителските права и определения на бащата режим на лични контакти с детето.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ДА СЕ ПИШАТ ПИСМА до Районен съд – Бургас, ОДМВР – Пазарджик и Отдел „Закрила на детето“ към Дирекция „Социално подпомагане“ –Пазарджик в горния смисъл.

ДА СЕ ИЗИСКА изготвянето на справка за съдимост и характеристична справка за подсъдимия.

СЪДЪТ ще се произнесе по искането на частния тъжител за допускане при режим на довеждане на още двама свидетели и по искането за изготвяне на справка от ГКПП Аерогара – Варна, направени с частната тъжба, в следващото съдебно заседание.

За събиране на доказателства и предвид обстоятелството, че графикът на съдията-докладчик за м.юли и септември е запълнен изцяло, а след това

предстои съдебната ваканция, през която се разглеждат строго ограничен кръг дела, лимитирани в ЗСВ, а настоящото не е сред тях, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 04.10.2023г. от 10:00 часа, за която дата и час частният тъжител Е. и повереникът адв.Т. – уведомени. Служебният защитник адв.Б. – уведомен. Да се призове отново подсъдимият. Да се пишат писма в горния смисъл.

Протоколът написан в с.з., което приключи в 15:08 ч.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____